

[Vanggaard.]

fører en særlig Stander, kan naturligvis nærmere undersøges, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om, at naar det er tilladt de private postførende Skibe at føre et særligt Postflag, skal det ogsaa være tilladt Statens postførende Skibe. Det er en af de Afvigelser, som Ministeren har foretaget fra Kommissionsudkastet.

Hvad § 6 angaar, vil jeg gøre et Par Indvendinger, nemlig med Hensyn til Kommunernes Tilladelse til fra deres Ejendomme at føre særlige Flag og med Hensyn til den Tilladelse, Statsministeriet efter Omstændighederne kan give til, at der indenfor Rigets enkelte Amter af andre end Statsinstitutioner vises særlige, ikke udenfor Riget benyttede Flag.

Jeg finder disse to Bestemmelser noget betænkelige, og jeg forstod paa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at han ogsaa fandt, at det var praktisk, at det blev nærmere undersøgt og klarlagt, om det ogsaa var nødvendigt at gaa saa vidt paa de paa-gældende Omraader.

Det kan ikke underkendes, at der maaske i dette Land findes enkelte Kommuner, der kunde have Lyst til ved officiel Flagning fra Kommunens Raadhus at flage med et særligt Kommuneflag i Stedet for med Rigets Flag, men jeg synes ikke, der kan siges at foreligge nogen særlig Trang her, og der er derfor ikke nogen egentlig Anledning til at begunstige en saadan Separatisme.

Betænkelighed maa jeg ogsaa udtale overfor Bestemmelsen om Amters Flagføring. Man har nævnt udenlandske Eksempler, og det er jo rigtigt, at kommer man ned f. Eks. i Tyskland, har man ganske naturligt de forskellige tyske Staters Flag og har endvidere ogsaa Provinsflag. F. Eks. i Provin-sen Slesvig-Holsten har Tyskland tolereret det gamle slesvig-holstenske Flag; man kan der opleve paa Flagdage, at der flages dels med det slesvig-holstenske Flag, dels med det preussiske Statsflag og dels med det tyske Rigsflag, og det giver en Flagforvirring, som vi, der er kendt med Ensartethed paa dette Omraade, synes staa tilbage for det, vi har.

Der er derfor ingen dansk Tradition at fastlægge i denne Henseende, og det forekommer mig ikke nødvendigt at indføre en udenlandsk. Skulde endelig Omstændighederne gøre det ønskeligt, at vi kom ind paa en Afvigelse paa det paagældende Omraade, mener jeg rigtignok, at vi burde følge den engelske Tradition, at man overalt har Rigets Flag, men saa

for den enkelte Landsdel indfører et særligt Mærke, ofte vedkommende Landsdels Vaaben. Videre synes jeg ikke, man skulde gaa, og naturligvis bør disse Flag ikke kunne føres paa Søterritoriet.

Jeg vil haabe, at vi ved de kommende Overvejelser nærmere faar klarlagt hele dette Lovforslag, og jeg tager, som sagt, Reservation overfor baade Amts- og Kommuneflagene.

Denne Lovs Overholdelse paaahviler det Politiet at føre Tilsyn med. Jeg mener netop, det er ønskeligt, at vi har en Flaglov, for at Politiet altid kan være klar over, hvad det maa foretage sig, og at denne Flaglov har saa faste Bestemmelser, at der sjælden kan opstaa Tvivl hos Politiet, saaledes at det er nødvendigt at spørge Statsministeriet.

Lovforslagets § 12 omtaler Bødestraffene. I Kommissionsudkastet var Bøderne fastsat fra 10 Kr. til 1 000 Kr., her nævnes kun Minimumsbøden, og det er sagt mig, at det er i Overensstemmelse med den nye Straffelovs Princip. Jeg vil nødig have Bestemmelsen om Bøden for alvorlige Forseelser, 1 000 Kr., forfusket — det kunde maaske ogsaa tænkes, at det i enkelte Tilfælde vilde være heldigt at anvende endnu større Bøder —, men det tror jeg heller ikke er sket efter den Affattelse, Paragraffen har faaet, da den vistnok netop er affattet i Relation til de nye Bestemmelser i Straffeloven.

Det foreslaas, at Loven skal træde i Kraft 5 Aar efter, at den er vedtaget. Der vil jo ske adskillige Indskrænkninger for de Institutioner, der nu ved kongelig Anordning har Ret til at føre Splitflaget, og det vil utvivlsomt føles af dem som et haardt Slag, at de maa afstaa fra den Ret, de hidtil har haft; men der er jo fastsat en Overgangstid paa fem Aar, og jeg mener i det hele taget, at det er rigtigt, at der er en saadan Overgangstid for Lovens Bestemmelser i Almindelighed. Om der i ganske enkelte særlige Tilfælde kan træffes Bestemmelse om en længere Overgangstid, skal jeg henstille til Overvejelse.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg haaber, at den Lovgivning, der bliver Resultatet af det foreliggende Lovforslag, maa bidrage til Fastlæggelse af de hævdundne gode Bestemmelser og Traditioner, og at denne Lovgivning ikke vil svække, men maa virke til Befæstelse af Rigets Symbol, vort skønne gamle Flag, i hele dets Omraade og Betydning.

Ole Bjørn Kraft: Det Formaal, som dette Lovforslag tilstræber, kan vi fuldt